

ΜΙΝΩΣ ἢ ΠΕΡΙ ΝΟΜΟΥ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΕΤΑΙΡΟΣ

St. II
P. 313

ΣΩ. Ὁ νόμος ἡμῖν τί ἐστιν;

a

ΕΤ. Ὅποῖον καὶ ἐρωτᾷς τῶν νόμων;

ΣΩ. Τί δ'; ἐστιν ὅτι διαφέρει νόμος νόμου κατ' αὐτὸ τοῦτο, κατὰ τὸ νόμος εἶναι; σκόπει γὰρ δὴ ὁ τυγχάνω ἐρωτῶν σε. ἐρωτῶ γάρ, ὥσπερ εἰ ἀνηρόμην τί ἐστιν χρυσός, 5 εἴ με ὡσαύτως ἀνήρου ὁποῖον καὶ λέγω χρυσόν, οἶομαί σε οὐκ ἂν ὀρθῶς ἐρέσθαι. οὐδὲν γάρ που διαφέρει οὔτε χρυσὸς χρυσοῦ οὔτε λίθος λίθου κατὰ γε τὸ λίθος εἶναι καὶ κατὰ τὸ χρυσός· οὔτω δὲ οὐδὲ νόμος που νόμου οὐδὲν διαφέρει, ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ταῦτόν. νόμος γὰρ ἕκαστος αὐτῶν ἐστιν ὁμοίως, οὐχ ὁ μὲν μάλλον, ὁ δ' ἥττον· τοῦτο δὴ αὐτὸ ἐρωτῶ, τὸ πᾶν τί ἐστιν νόμος. εἰ οὖν σοι πρόχειρον, εἰπέ. 5

ΕΤ. Τί οὖν ἄλλο νόμος εἶη ἂν, ὧ Σώκρατες, ἀλλ' ἢ τὰ νομιζόμενα;

ΣΩ. Ἡ καὶ λόγος σοι δοκεῖ εἶναι τὰ λεγόμενα, ἢ ὄψις τὰ ὀρώμενα, ἢ ἀκοή τὰ ἀκουόμενα; ἢ ἄλλο μὲν λόγος, ἄλλο δὲ τὰ λεγόμενα· καὶ ἄλλο μὲν ὄψις, ἄλλο δὲ τὰ ὀρώμενα· c

a 1 δ F: abscisso margine periit in A a 2 ὁποῖον AF
Alexander: ποῖον Hermann τῶν νόμων AF Alexander: τὸν νόμον
vulg. a 5 εἰ ἀνηρόμην A: εἰ ἀνηρώμην F: ἂν εἰ ἠρόμην Hermann
a 6 με A: μὲν F ἀνήρου A: ἂν ἤρου F οἶομαί A: οἶμαί F
a 7 ἐρεσθαι A: αἶρεσθαι F b 5 εἰπέ A: εἶπε F b 9 ἄλλο
δὲ A: ἄλλα δὲ F (et mox ἄλλα δὲ τὰ ὀρώμενα) c 1 καὶ ἄλλο...
δρώμενα F: om. A

PLATO, VOL. V.

1

καὶ ἄλλο μὲν ἀκοή, ἄλλο δὲ τὰ ἀκουόμενα, καὶ ἄλλο δὴ νόμος, ἄλλο δὲ τὰ νομιζόμενα; οὕτως ἢ πῶς σοι δοκεῖ;

ΕΤ. Ἄλλο μοι νῦν ἐφάνη.

5 ΣΩ. Οὐκ ἄρα νόμος ἐστὶν τὰ νομιζόμενα.

ΕΤ. Οὐ μοι δοκεῖ.

ΣΩ. Τί δὴτ' ἂν εἶη νόμος; ἐπισκεψώμεθ' αὐτὸ ὧδε. εἴ τις ἡμᾶς τὰ νυνδὴ λεγόμενα ἀνήρετο, “Ἐπειδὴ ὄψει φατὲ
314 τὰ ὀρώμενα ὀρᾶσθαι, τίνι ὄντι τῇ ὄψει ὀράται;” ἀπεκρινάμεθ' ἂν αὐτῷ ὅτι αἰσθήσει ταύτη τῇ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν δηλούση τὰ πράγματα· εἰ δ' αὖ ἤρετο ἡμᾶς, “Τί δέ; ἐπειδὴ ἀκοῇ τὰ ἀκουόμενα ἀκούεται, τίνι ὄντι τῇ ἀκοῇ;” ἀπεκρινάμεθ' ἂν
5 αὐτῷ ὅτι αἰσθήσει ταύτη τῇ διὰ τῶν ὠτων δηλούση ἡμῖν τὰς φωνάς. οὕτω τοίνυν καὶ εἰ ἀνέροιτο ἡμᾶς, “Ἐπειδὴ νόμῳ τὰ νομιζόμενα νομίζεται, τίνι ὄντι τῷ νόμῳ νομίζεται;
b ὅτερον αἰσθήσει τινὶ ἢ δηλώσει, ὥσπερ τὰ μαθητόμενα μαθάνεται δηλούση τῇ ἐπιστήμῃ, ἢ εὐρέσει τινί, ὥσπερ τὰ εὐρισκόμενα εὐρίσκεται, οἷον τὰ μὲν ὑγιεινὰ καὶ νοσώδη ἰατρικῇ, ἀ δὲ οἱ θεοὶ διανοοῦνται, ὡς φασι οἱ μάντις, μαν-
5 τικῇ; ἢ γὰρ που τέχνη ἡμῖν εὑρεσίς ἐστὶν τῶν πραγμάτων ἢ γάρ;”

ΕΤ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Τί οὖν ἂν τούτων ὑπολάβοιμεν μάλιστα τὸν νόμον εἶναι;

10 ΕΤ. Τὰ δόγματα ταῦτα καὶ ψηφίσματα, ἔμοιγε δοκεῖ. τί γὰρ ἂν ἄλλο τις φαίη νόμον εἶναι; ὥστε κινδυνεύει, ὃ
c σὺ ἐρωτᾷς, τὸ ὅλον τοῦτο, νόμος, δόγμα πόλεως εἶναι.

ΣΩ. Δόξαν, ὡς ἔοικε, λέγεις πολιτικὴν τὸν νόμον.

ΕΤ. Ἐγώ γε.

c 2 ἄλλο δὲ A: ἄλλα δὲ F c 3 ἄλλο δὲ A: ἄλλα δὲ F post
νομιζόμενα b 8 ἢ καὶ... c 3 νομιζόμενα (omissis b 9 ἢ ἄλλο...
c 2 ἀκουόμενα) iterat F c 4 ἄλλο μοι A: ἀλλ' ὅμοιον F c 8 ἀνή-
ρετο A: ἂν ἤρετο F a 3 τὰ πράγματα AF: ἡμῖν τὰ χρώματα vulg.
ἡμᾶς AF: om. vulg. ἀκοῇ A: om. F a 5 ὅτι αἰσθήσει
ταύτη in marg. A²: ὅτι αἰσθήσει F: om. A b 3 καὶ A: καὶ τὰ F
b 4 μαντικῇ ἢ A: μαντικῇ F

ΣΩ. Καὶ ἴσως καλῶς λέγεις· τάχα δὲ ᾧδε ἄμεινον εἰσό-
 μεθα. λέγεις τιὰς σοφούς;—ΕΤ. Ἔγωγε.—ΣΩ. Οὐκοῦν 5
 οἱ σοφοὶ εἰσιν σοφία σοφοί;—ΕΤ. Ναί.—ΣΩ. Τί δέ; οἱ
 δίκαιοι δικαιοσύνη δίκαιοι;—ΕΤ. Πάνυ γε.—ΣΩ. Οὐκοῦν
 καὶ οἱ νόμιμοι νόμῳ νόμιμοι;—ΕΤ. Ναί.—ΣΩ. Οἱ δὲ
 ἄνομοι ἀνομία ἄνομοι;—ΕΤ. Ναί.—ΣΩ. Οἱ δὲ νόμιμοι δί- d
 καιοι;—ΕΤ. Ναί.—ΣΩ. Οἱ δὲ ἄνομοι ἄδικοι;—ΕΤ. Ἄδικοι.
 —ΣΩ. Οὐκοῦν κάλλιστον ἢ δικαιοσύνη τε καὶ ὁ νόμος;—
 ΕΤ. Οὕτως.—ΣΩ. Αἰσχιστον δὲ ἢ ἀδικία τε καὶ ἡ ἀνομία;
 —ΕΤ. Ναί.—ΣΩ. Καὶ τὸ μὲν σφύζει τὰς πόλεις καὶ τὰλλα 5
 πάντα, τὸ δὲ ἀπόλλυσι καὶ ἀνατρέπει;—ΕΤ. Ναί.—ΣΩ. Ὅς
 περὶ καλοῦ ἄρα τιὸς ὄντος δεῖ τοῦ νόμου διανοεῖσθαι, καὶ
 ὡς ἀγαθὸν αὐτὸ ζητεῖν.—ΕΤ. Πῶς δ' οὔ;

ΣΩ. Οὐκοῦν δόγμα ἔφαμεν εἶναι πόλεως τὸν νόμον;—
 ΕΤ. Ἐφαμεν γάρ.—ΣΩ. Τί οὖν; οὐκ ἔστιν τὰ μὲν χρηστὰ e
 δόγματα, τὰ δὲ πονηρά;—ΕΤ. Ἔστιν μὲν οὖν.—ΣΩ. Καὶ
 μὴν νόμος γε οὐκ ἦν πονηρός.—ΕΤ. Οὐ γάρ.—ΣΩ. Οὐκ
 ἄρα ὀρθῶς ἔχει ἀποκρίνεσθαι οὕτως ἀπλῶς ὅτι νόμος ἐστὶ
 δόγμα πόλεως.—ΕΤ. Οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ.—ΣΩ. Οὐκ ἄρα 5
 ἀρμόττοι ἂν τὸ πονηρὸν δόγμα νόμος εἶναι.—ΕΤ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν δόξα γέ τις καὶ αὐτῷ μοι καταφαίνεται
 ὁ νόμος εἶναι· ἐπειδὴ δὲ οὐχ ἡ πονηρὰ δόξα, ἄρα οὐκ ἦδη
 τοῦτο κατάδηλον, ὡς ἡ χρηστή, εἶπερ δόξα νόμος ἐστί;—
 ΕΤ. Ναί.—ΣΩ. Δόξα δὲ χρηστὴ τίς ἐστίν; οὐχ ἡ ἀληθής; 10
 —ΕΤ. Ναί.—ΣΩ. Οὐκοῦν ἡ ἀληθὴς δόξα τοῦ ὄντος ἐστὶν 315
 ἐξεύρεσις;—ΕΤ. Ἔστιν γάρ.—ΣΩ. Ὁ νόμος ἄρα βούλεται
 τοῦ ὄντος εἶναι ἐξεύρεσις.

ΕΤ. Πῶς οὖν, ᾧ Σώκρατες, εἰ ὁ νόμος ἐστὶν τοῦ ὄντος
 ἐξεύρεσις, οὐκ αἰεὶ τοῖς αὐτοῖς νόμοις χρώμεθα περὶ τῶν 5
 αὐτῶν, εἰ τὰ ὄντα γε ἡμῖν ἐξηύρηται;

d 1 ἄνομοι (bis) A : ἀνόμιμοι (bis) F d 8 αὐτὸ A : αὐτῷ F
 e 1 χρηστὰ A : χρυσὰ F e 7 αὐτῷ A : αὐτό F e 10 οὐχ ἡ A :
 οὐχί F a 3 ἐστὶν τοῦ ὄντος A : τοῦ ὄντος ἐστὶν F

ΣΩ. Βούλεται μὲν οὐδὲν ἦττον ὁ νόμος εἶναι τοῦ ὄντος
 ἐξεύρεσις· οἱ δ' ἄρα μὴ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ νόμοις χρώμενοι
 b ἄνθρωποι, ὡς δοκοῦμεν, οὐκ ἀεὶ δύναται ἐξευρίσκειν ὁ
 βούλεται ὁ νόμος, τὸ ὄν. ἐπεὶ φέρε ἴδωμεν ἔαν ἄρα ἡμῶν
 ἐνθένδε κατάδηλον γένηται εἴτε τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ νόμοις χρώ-
 μεθα ἢ ἄλλοτε ἄλλοις, καὶ εἰ ἅπαντες τοῖς αὐτοῖς ἢ ἄλλοι
 5 ἄλλοις.

ΕΤ. Ἄλλὰ τοῦτό γε, ὦ Σώκρατες, οὐ χαλεπὸν γινῶναι,
 ὅτι οὔτε οἱ αὐτοὶ ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς νόμοις χρῶνται ἄλλοι τε
 ἄλλοις. ἐπεὶ αὐτίκα ἡμῶν μὲν οὐ νόμος ἐστὶν ἀνθρώπου
 θύειν ἀλλ' ἀνόσιον, Καρχηδόνιοι δὲ θύουσιν ὡς ὄσιον ὄν
 c καὶ νόμιμον αὐτοῖς, καὶ ταῦτα ἔνιοι αὐτῶν καὶ τοὺς αὐτῶν
 υἱεὶς τῷ Κρόνῳ, ὡς ἴσως καὶ σὺ ἀκήκοας. καὶ μὴ ὅτι βάρ-
 βαροι ἄνθρωποι ἡμῶν ἄλλοις νόμοις χρῶνται, ἀλλὰ καὶ οἱ
 ἐν τῇ Λυκαίᾳ οὔτοι καὶ οἱ τοῦ Ἀθάμαντος ἔκγονοι οἷας
 5 θυσίας θύουσιν Ἑλληνες ὄντες. ὥσπερ καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς
 οἴσθ᾽ αἴ ποῦ καὶ αὐτὸς ἀκούων οἷοις νόμοις ἐχρώμεθα πρὸ τοῦ
 περὶ τοὺς ἀποθανόντας, ἱερεῖά τε προσφάττουτες πρὸ τῆς
 ἐκφορᾶς τοῦ νεκροῦ καὶ ἐγχυτιστρίας μεταπεμπόμενοι· οἱ
 d δ' αὖ ἐκείνων ἔτι πρότεροι αὐτοῦ καὶ ἔθαπτον ἐν τῇ οἰκίᾳ
 τοὺς ἀποθανόντας· ἡμεῖς δὲ τούτων οὐδὲν ποιούμεν. μυρία
 δ' ἂν τις ἔχοι τοιαῦτα εἰπεῖν· πολλὴ γὰρ εὐρυχωρία τῆς
 ἀποδείξεως ὡς οὔτε ἡμεῖς ἡμῶν αὐτοῖς ἀεὶ κατὰ ταῦτα νομί-
 5 ζομεν οὔτε ἀλλήλοισι οἱ ἄνθρωποι.

ΣΩ. Οὐδὲν τοι θαυμαστόν ἐστιν, ὦ βέλτιστε, εἰ σὺ μὲν
 ὀρθῶς λέγεις, ἐμὲ δὲ τοῦτο λέληθεν. ἀλλ' ἕως ἂν σύ τε
 κατὰ σαυτὸν λέγῃς ἃ σοι δοκεῖ μακρῷ λόγῳ καὶ πάλιν ἐγώ,
 e οὐδὲν μὴ ποτε συμβῶμεν, ὡς ἐγὼ οἶμαι· ἔαν δὲ κοινὸν τεθῇ
 τὸ σκέμμα, τάχ' ἂν ὁμολογήσαιμεν. εἰ μὲν οὖν βούλει,

a 8 ἐξεύρεσις A: εὔρεσις F οἱ A: εἰ F χρώμενοι re vera
 AF: χρῶνται Pag. 1642 b 7 τε A: γε F c 1 καὶ τοὺς αὐτῶν A:
 om. F c 2 καὶ σὺ Pag. 1642: σὺ A: καὶ οὐκ F c 6 ἐχρώμεθα A:
 χρώμεθα F c 8 ἐγχυτιστρίας AF: ἐγχυτριστρίας vulg. οἱ δ'
 A: οὐδ' F d 1 ἔτι A: om. F

πυνθανόμενός τι παρ' ἐμοῦ κοινῇ μετ' ἐμοῦ σκόπει· εἰ δ' αὖ βούλει, ἀποκρινόμενος.

ΕΤ. Ἄλλ' ἐθέλω, ὦ Σώκρατες, ἀποκρίνεσθαι ὅτι ἂν 5 βούλη.

ΣΩ. Φέρε δὴ σύ, πότερα νομίζεις τὰ δίκαια ἄδικα εἶναι καὶ τὰ ἄδικα δίκαια, ἢ τὰ μὲν δίκαια δίκαια, τὰ δὲ ἄδικα ἄδικα;—ΕΤ. Ἐγὼ μὲν τά τε δίκαια δίκαια καὶ τὰ ἄδικα ἄδικα.—ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ παρὰ πᾶσιν οὕτως ὡς ἐνθάδε νομίζεσαι;—ΕΤ. Ναί.—ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ἐν Πέρσαις;—(ΕΤ. Καὶ ἐν Πέρσαις).—ΣΩ. Ἄλλὰ αἰεὶ δήπου;—ΕΤ. Ἄεί.—

ΣΩ. Πότερον δὲ τὰ πλείον ἔλκοντα βαρύτερα νομίζεται ἐνθάδε, τὰ δὲ ἔλαττον κουφότερα, ἢ τούναντίον;—ΕΤ. Οὐκ, 5 ἀλλὰ τὰ πλείον ἔλκοντα βαρύτερα, τὰ δὲ ἔλαττον κουφότερα.—ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ἐν Καρχηδόνι καὶ ἐν Λυκαίᾳ;—

ΕΤ. Ναί.—ΣΩ. Τὰ μὲν καλά, ὡς ἔοικε, πανταχοῦ νομίζεται καλὰ καὶ τὰ αἰσχροῦ αἰσχροῦ, ἀλλ' οὐ τὰ αἰσχροῦ καλὰ οὐδὲ 6 τὰ καλὰ αἰσχροῦ.—ΕΤ. Οὕτως.—ΣΩ. Οὐκοῦν, ὡς κατὰ πάντων εἰπέειν, τὰ ὄντα νομίζεται εἶναι, οὐ τὰ μὴ ὄντα, καὶ παρ' ἡμῶν καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν.—ΕΤ. Ἐμοιγε δοκεῖ.—ΣΩ. Ὅς ἂν ἄρα τοῦ ὄντος ἁμαρτάνη, τοῦ νομίμου ἁμαρτάνει. 5

ΕΤ. Οὕτω μὲν, ὦ Σώκρατες, ὡς σὺ λέγεις, καὶ φαίνεται ταῦτα νόμιμα καὶ ἡμῶν αἰεὶ καὶ τοῖς ἄλλοις· ἐπειδὴν δ' ἐννοήσω ὅτι οὐδὲν πανόμεθα ἄνω κάτω μετατιθέμενοι τοὺς 6 νόμους, οὐ δύναμαι πεισθῆναι.

ΣΩ. Ἴσως γὰρ οὐκ ἐννοεῖς ταῦτα μεταπεττενόμενα ὅτι ταῦτά ἐστιν. ἀλλ' ὧδε μετ' ἐμοῦ αὐτὰ ἄθρει. ἤδη ποτὲ ἐνέτυχες συγγράμματι περὶ ὑγιείας τῶν καμνόντων;—ΕΤ. 5 Ἐγώ γε.—ΣΩ. Οἶσθα οὖν τίνος τέχνης τοῦτ' ἐστὶ τὸ σύγ-

e 7 πότερα A : πότερον F a 2 οὐκοῦν καὶ ἐν Πέρσαις; A F : om. Herm., qui ἐν Πέρσαις pro παρὰ πᾶσιν supra a 3 καὶ ἐν Πέρσαις add. vulg. : om. A F ἀλλά : Λ. sed á : in ras. : ἀλλ' F a 4 δὲ Λ : om. F πλείον A : πλείονα F (et mox a 6) a 6 βαρύτερα F : βαρύτερα νομίζεται ἐνθάδε A b 2 πάντων A : πάντα F b 5 ἁμαρτάνη A : ἁμάρτοι F b 6 καὶ φαίνεται ταῦτα A : ταῦτα φαίνεται καὶ F : ταῦτά φαίνεται Basileensis altera

γραμμα;—ΕΤ. Οἶδα, ὅτι ἰατρικῆς.—ΣΩ. Οὐκοῦν ἰατροὺς καλεῖς τοὺς ἐπιστήμονας περὶ τούτων;—ΕΤ. Φημί.—ΣΩ.

d Πότερον οὖν οἱ ἐπιστήμονες ταῦτα περὶ τῶν αὐτῶν νομίζουσιν ἢ ἄλλοι ἄλλα;—ΕΤ. Ταῦτα ἔμοιγε δοκοῦσι.—ΣΩ. Πότερον οἱ Ἕλληρες μόνοι τοῖς Ἕλλησιν ἢ καὶ οἱ βάρβαροι αὐτοῖς τε καὶ τοῖς Ἕλλησι, περὶ ὧν ἂν εἰδῶσι, ταῦτα νομίζουσι;—ΕΤ. Ταῦτα δήπου πολλῇ ἀνάγκῃ ἐστὶν τοὺς εἰδότας αὐτοὺς αὐτοῖς συννομίζειν καὶ Ἕλληνας καὶ βαρβάρους.—ΣΩ. Καλῶς γε ἀπεκρίνω. οὐκοῦν καὶ αἰεὶ;—ΕΤ. Naί, καὶ αἰεὶ.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ οἱ ἰατροὶ συγγράφουσι περὶ ὑγείας ἅπερ e καὶ νομίζουσιν εἶναι;—ΕΤ. Naί.—ΣΩ. Ἰατρικὰ ἄρα καὶ ἰατρικοὶ νόμοι ταῦτα τὰ συγγράμματα ἐστὶν τὰ τῶν ἰατρῶν.—ΕΤ. Ἰατρικὰ μέντοι.—ΣΩ. Ἄρ' οὖν καὶ τὰ γεωργικὰ συγγράμματα γεωργικοὶ νόμοι εἰσίν;—ΕΤ. Naί.—ΣΩ. Τίνων 5 οὖν ἐστὶν τὰ περὶ κήπων ἐργασίας συγγράμματα καὶ νόμιμα;—ΕΤ. Κηπουρῶν.—ΣΩ. Κηπουρικοὶ ἄρα νόμοι ἡμῖν εἰσιν οὔτοι.—ΕΤ. Naί.—ΣΩ. Τῶν ἐπισταμένων κήπων ἄρχει;—ΕΤ. Πῶς δ' οὐ;—ΣΩ. Ἐπίστανται δ' οἱ κηπουροί.—ΕΤ. Naί.—ΣΩ. Τίνων δὲ τὰ περὶ ὄψου σκευασίας συγγράμματά 10 τε καὶ νόμιμα;—ΕΤ. Μαγείρων.—ΣΩ. Μαγειρικοὶ ἄρα οὔτοι νόμοι εἰσίν;—ΕΤ. Μαγειρικοί.—ΣΩ. Τῶν ἐπισταμένων, ὡς 317 ἔοικεν, ὄψου σκευασίας ἄρχει;—ΕΤ. Naί.—ΣΩ. Ἐπίστανται δέ, ὡς φασιν, οἱ μάγειροι;—ΕΤ. Ἐπίστανται γάρ.—ΣΩ. Εἴεν· τίνων δὲ δὴ τὰ περὶ πόλεως διοικήσεως συγγράμματά τε καὶ νόμιμά ἐστιν; ἄρ' οὐ τῶν ἐπισταμένων 5 πόλεων ἄρχει;—ΕΤ. Ἐμοιγε δοκεῖ.—ΣΩ. Ἐπίστανται δὲ ἄλλοι τινὲς ἢ οἱ πολιτικοὶ τε καὶ οἱ βασιλικοί;—ΕΤ. Οὔτοι μὲν οὖν.—ΣΩ. Πολιτικὰ ἄρα ταῦτα συγγράμματά ἐστιν,

d 2 ἄλλοι ἄλλα A : ἄλλοι ἄλλοι F d 4 αὐτοῖς A : αὐτοὶ F
 εἰδῶσι A : ἴδωσι F d 9 οἱ A : om. F e 4 γεωργικὸν F : om. A
 e 6 κηπουρῶν A : κηπουρῶν F sed ου supra ω F νόμοι A : οἱ νόμιμοι F
 ἡμῖν A et s. v. F : om. F e 10 οὔτοι F : om. A a 6 τε A : om. F
 a 7 ταῦτα συγγράμματα A : τὰ συγγράμματα ταῦτα F

οὓς οἱ ἄνθρωποι νόμους καλοῦσι, βασιλέων τε καὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν συγγράμματα.—ΕΤ. Ἐπισημῶν λέγεις.

b

ΣΩ. Ἄλλο τι οὖν οἷ γε ἐπιστάμενοι οὐκ ἄλλοτε ἄλλα συγγράψουσι περὶ τῶν αὐτῶν;—ΕΤ. Οὐ.—ΣΩ. Οὐδὲ μετα-

θήσονται ποτε περὶ τῶν αὐτῶν ἕτερα καὶ ἕτερα νόμιμα;—

ΕΤ. Οὐ δῆτα.—ΣΩ. Ἐὰν οὖν ὀρθῶμέν τινας ὅπου οὖν τοῦτο 5 ποιοῦντας, πότερα φήσομεν ἐπιστήμονας εἶναι ἢ ἀνεπιστή-

μονας τοὺς τοῦτο ποιοῦντας;—ΕΤ. Ἀνεπιστήμονας.—ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ὁ μὲν ἂν ὀρθὸν ἦ, νόμιμον αὐτὸ φήσομεν ἐκάστῳ

εἶναι, ἢ τὸ ἱατρικὸν ἢ τὸ μαγειρικὸν ἢ τὸ κηπουρικόν;—

ΕΤ. Ναί.—ΣΩ. Ὅ δ' ἂν μὴ ὀρθὸν ἦ, οὐκέτι φήσομεν τοῦτο 6 νόμιμον εἶναι;—ΕΤ. Οὐκέτι.—ΣΩ. Ἄνομον ἄρα γίγνεται.

—ΕΤ. Ἀνάγκη.—ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ἐν τοῖς συγγράμμασι τοῖς περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων καὶ ὅλως περὶ πόλεως

διακοσμήσεώς τε καὶ περὶ τοῦ ὡς χρὴ πόλιν διοικεῖν, τὸ μὲν 5 ὀρθὸν νόμος ἐστὶ βασιλικός, τὸ δὲ μὴ ὀρθὸν οὐ, ὁ δοκεῖ

νόμος εἶναι τοῖς μὴ εἰδόσιν· ἔστιν γὰρ ἄνομον.—ΕΤ. Ναί.

—ΣΩ. Ὅρθῶς ἄρα ὠμολογήσαμεν νόμον εἶναι τοῦ ὄντος 6 εὔρεσι.—ΕΤ. Φαίνεται.

ΣΩ. Ἐπι δὲ καὶ τότε ἐν αὐτῷ διαθεώμεθα. τίς ἐπιστήμων 7 διανεῖμαι ἐπὶ γῆ τὰ σπέρματα;—ΕΤ. Γεωργός.—ΣΩ. Οὗτος

δὲ τὰ ἄξια σπέρματα ἐκάστη γῆ διανέμει;—ΕΤ. Ναί.— 5 ΣΩ. Ὁ γεωργὸς ἄρα νομεὺς ἀγαθὸς τούτων, καὶ οἱ τούτου

νόμοι καὶ διανομαὶ ἐπὶ ταῦτα ὀρθαί εἰσι;—ΕΤ. Ναί.—

ΣΩ. Τίς δὲ κρουμάτων ἐπὶ τὰ μέλη ἀγαθὸς νομεύς, καὶ τὰ 8 ἄξια νεῖμαι; καὶ οἱ τίνος νόμοι ὀρθοί εἰσι;—ΕΤ. Οἱ τοῦ

αὐλητοῦ καὶ τοῦ κιθαριστοῦ.—ΣΩ. Ὁ νομικώτατος ἄρα ἐν 9 τούτοις, οὗτος αὐλητικώτατος.—ΕΤ. Ναί.—ΣΩ. Τίς δὲ τὴν

α8 οἱ A: om. F νόμους A: om. F ἀνδρῶν F: om. A
b3 συγγράψουσι A: συγγράφουσι F οὐ . . . b4 τῶν αὐτῶν A:
om. F b5 ὅπου οὖν A: ὅπου οὖν F b8 ἂν F: om. A
c6 δ A: om. F Stob. c7 εἶναι A: εἶναι βασιλικὸς F d3 δια-
θεώμεθα Hermann: διαθώμεθα A: θεασώμεθα F Stob. d4 ἐπὶ γῆ A:
ἐπειγεί F (ἐν τῇ γῆ Stob. A) d7 καὶ A Stob.: καὶ αἱ F d8 καὶ
secl. Hermann: νέμει pro d9 νεῖμαι Baeckh

- τροφήν ἐπὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων σώματα διανεῖμαι ἄριστος; οὐχ ὅσπερ τὴν ἀξίαν;—ΕΤ. Ναί.—ΣΩ. Αἱ τούτου ἄρα διανομαὶ
- 5 καὶ οἱ νόμοι βέλτιστοι, καὶ ὅστις περὶ ταῦτα νομικώτατος, καὶ νομεὺς ἄριστος.—ΕΤ. Πάνυ γε.—ΣΩ. Τίς οὗτος;—
- 318 ΕΤ. Παιδοτρίβης.—ΣΩ. Οὗτος τὴν ἀνθρωπείαν ἀγέλην τοῦ σώματος νέμειν κράτιστος;—ΕΤ. Ναί.—ΣΩ. Τίς δὲ τὴν τῶν προβάτων ἀγέλην κράτιστος νέμειν; τί ὄνομα αὐτῷ;—ΕΤ. Ποιμῆν.—ΣΩ. Οἱ τοῦ ποιμένου ἄρα νόμοι ἄριστοι τοῖς προ-
- 5 βάτοις.—ΕΤ. Ναί.—ΣΩ. Οἱ δὲ τοῦ βουκόλου τοῖς βουσί.—ΕΤ. Ναί.—ΣΩ. Οἱ δὲ τοῦ τίνος νόμοι ἄριστοι ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων; οὐχ οἱ τοῦ βασιλέως; φάθι.—ΕΤ. Φημὶ δῆ.
- b ΣΩ. Καλῶς τοίνυν λέγεις. ἔχouis ἂν οὖν εἰπεῖν τίς τῶν παλαιῶν ἀγαθὸς γέγονεν ἐν τοῖς αὐλητικαῖς νόμοις νομοθέτης; ἴσως οὐκ ἐννοεῖς, ἀλλ' ἐγὼ βούλει σε ὑπομνήσω;—ΕΤ. Πάνυ μὲν οὖν.—ΣΩ. Ἐὰρ οὖν ὁ Μαρσύας λέγεται καὶ
- 5 τὰ παιδικὰ αὐτοῦ Ὀλυμπος ὁ Φρύξ;—ΕΤ. Ἀληθῆ λέγεις.—ΣΩ. Τούτων δὲ καὶ τὰ αὐλήματα θεϊοτάτα ἐστί, καὶ μόνα κινεῖ καὶ ἐκφαίνει τοὺς τῶν θεῶν ἐν χρεῖα ὄντας· καὶ ἔτι καὶ
- c νῦν μόνα λοιπά, ὡς θεῖα ὄντα.—ΕΤ. Ἐστί ταῦτα.—ΣΩ. Τίς δὲ λέγεται τῶν παλαιῶν βασιλέων ἀγαθὸς νομοθέτης γεγενῆσθαι, οὗ ἔτι καὶ νῦν τὰ νόμιμα μένει ὡς θεῖα ὄντα;—ΕΤ. Οὐκ ἐννοῶ.
- ΣΩ. Οὐκ οἶσθα τίνες παλαιοτάτοις νόμοις χρῶνται τῶν
- 5 Ἑλλήνων;
- ΕΤ. Ἐὰρ Λακεδαιμονίους λέγεις καὶ Λυκούργον τὸν νομοθέτην;
- ΣΩ. Ἄλλὰ ταῦτά γε οὐδέπω ἴσως ἔτη τριακόσια ἢ ὀλίγων τούτων πλείω. ἀλλὰ τούτων τῶν νομίμων τὰ βέλτιστα πόθεν
- d ἦκει; οἶσθα;
- ΕΤ. Φασί γε ἐκ Κρήτης.
- ΣΩ. Οὐκοῦν οὗτοι παλαιοτάτοις νόμοις χρῶνται τῶν Ἑλλήνων;

a 2 σώματος AF (sed os in ras. A et a ut vid. s. v. A²) b 2 ἐν
 F : om. A (γένεγονε τοῖς) νόμοις secl. Hermann c 1 λοιπά A :
 λοιπά ἐστιν F c 6 λέγεις A : λέγοις F

ΕΤ. Ναί.

5

ΣΩ. Οἶσθα οὖν τίνες τούτων ἀγαθοὶ βασιλῆς ἦσαν; Μίνως καὶ Ῥαδάμανθυς, οἱ Διὸς καὶ Εὐρώπης παῖδες, ὧν οἶδε εἰσὶν οἱ νόμοι.

ΕΤ. Ῥαδάμανθὺν γέ φασιν, ὧ Σώκρατες, δίκαιον ἄνδρα, τὸν δὲ Μίνων ἄγριόν τινα καὶ χαλεπὸν καὶ ἄδικον.

10

ΣΩ. Ἀττικόν, ὧ βέλτιστε, λέγεις μῦθον καὶ τραγικόν.

ΕΤ. Τί δέ; οὐ ταῦτα λέγεται περὶ Μίνω;

e

ΣΩ. Οὐκ οὖν ὑπὸ γε Ὅμηρου καὶ Ἡσιόδου· καίτοι γε πιθανώτεροί εἰσιν ἢ σύμπαντες οἱ τραγωδοποιοί, ὧν σὺ ἀκούων ταῦτα λέγεις.

ΕΤ. Ἀλλὰ τί μὴν οὗτοι περὶ Μίνω λέγουσιν;

5

ΣΩ. Ἐγὼ δὴ σοι ἐρῶ, ἵνα μὴ καὶ σὺ ὡσπερ οἱ πολλοὶ ἀσεβῆῃς. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅτι τούτου ἀσεβέστερόν ἐστιν οὐδ' ὅτι χρῆ μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι, πλὴν εἰς θεοὺς καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἐξαμαρτάνειν, δεύτερον δὲ εἰς τοὺς θεοὺς ἀνθρώπους· ἀλλὰ πάνυ πολλὴν χρῆ προμήθειαν ποιεῖσθαι ἀεί, ὅταν μέλλῃς ἄνδρα ψέξειν ἢ ἐπαινέσθαι, μὴ οὐκ ὀρθῶς εἴπῃς. τούτου καὶ ἔνεκα χρῆ μανθάνειν διαγιγνώσκειν χρηστοὺς καὶ πονηροὺς ἄνδρας. νεμεσᾶ γὰρ ὁ θεός, ὅταν τις ψέγῃ τὸν ἑαυτῷ ὅμοιον ἢ ἐπαιῶν τὸν ἑαυτῷ ἐναντίως ἔχοντα· ἔστι δ' οὗτος ὁ ἀγαθός. μὴ γάρ τι οἴου λίθους μὲν εἶναι ἱεροὺς καὶ ξύλα 10 καὶ ὄρνεα καὶ ὄφεις, ἀνθρώπους δὲ μὴ· ἀλλὰ πάντων τούτων ἱερώτατόν ἐστιν ἄνθρωπος ὁ ἀγαθός, καὶ μιαιώτατον ὁ πονηρός. 319

*Ἦδη οὖν καὶ περὶ Μίνω, ὡς αὐτὸν Ὅμηρός τε καὶ Ἡσιόδος ἐγκωμιάζουσι, τούτου ἔνεκα φράσω, ἵνα μὴ ἄνθρωπος ὢν ἄνθρώπου εἰς ἦρω Διὸς υἱὸν λόγῳ ἐξαμαρτάνῃς. Ὅμηρος γὰρ περὶ Κρήτης λέγων ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι ἐν αὐτῇ εἰσιν

b

d 7 prius καὶ Α : τε καὶ F d 10 μίνων Α : μίνω F e 1 τί
 δὲ (δαί Α²) οὐ ταῦτα Α : οὐ ταῦτα δέ τι F e 2 γε re vera Α : τε F
 e 3 τραγωδιοποιοί Α F e 7 οὐδ' ὅτι Α : οὐδ' οὕτω F a 1 ἐπαινέ-
 σεσθαι Α : ἐπαινέσθαι (sic) F a 5 τι Α F : τοι vulg. a 7 τούτων
 Α : om. F δ Α : om. F a 9 μίνω ὡς Α : μίνω F b 3 ἐν
 αὐτῇ εἰσιν Α : εἰσὶν ἐν αὐτῇ F

καὶ ἐνευήκοντα πόλεις, τῆσι δέ, φησίν—

5 ἐνὶ Κνωσὸς μεγάλη πόλις, ἔνθα τε Μίνως
ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστῆς.

c ἔστιν οὖν τοῦτο Ὀμήρου ἐγκώμιον εἰς Μίνων διὰ βραχέων
εἰρημένον, οἶον οὐδ' εἰς ἓνα τῶν ἡρώων ἐποίησεν Ὀμηρος.
ὅτι μὲν γὰρ ὁ Ζεὺς σοφιστῆς ἔστιν καὶ ἡ τέχνη αὕτη
παγκάλῃ ἐστί, πολλαχοῦ καὶ ἄλλοθι δηλοῖ, ἀτὰρ καὶ ἐνταῦθα.
5 λέγει γὰρ τὸν Μίνων συγγίγνεσθαι ἐνάτῳ ἔτει τῷ Διὶ ἐν
λόγοις καὶ φοιτᾶν παιδευθησόμενον ὡς ὑπὸ σοφιστοῦ ὄντος
τοῦ Διός. ὅτι οὖν τοῦτο τὸ γέρας οὐκ ἔστιν ὄτῳ ἀπέπειμεν
Ὀμηρος τῶν ἡρώων, ὑπὸ Διὸς πεπαιδευσθαι, ἄλλῳ ἢ Μίνῳ,
d τοῦτ' ἔστιν ἔπαινος θαυμαστός. καὶ Ὀδυσσεΐας ἐν Νεκυίᾳ
δικάζοντα χρυσοῦν σκῆπτρον ἔχοντα πεποίηκε τὸν Μίνων,
οὐ τὸν Ῥαδάμανθυν· Ῥαδάμανθυν δὲ οὐτ' ἐνταῦθα δικά-
ζοντα πεποίηκεν οὔτε συγγιγνόμενον τῷ Διὶ οὐδαμοῦ. διὰ
5 ταῦτά φημ' ἐγὼ Μίνων ἀπάντων μάλιστα ὑπὸ Ὀμήρου
ἐγκεκωμιάσθαι. τὸ γὰρ Διὸς ὄντα παῖδα μόνον ὑπὸ Διὸς
πεπαιδευσθαι οὐκ ἔχει ὑπερβολὴν ἐπαίνου—τοῦτο γὰρ ση-
μαίνει τὸ ἔπος τὸ—

ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστῆς,

e συνουσιαστὴν τοῦ Διὸς εἶναι τὸν Μίνων. οἱ γὰρ ὄαροι λόγοι
εἰσὶν, καὶ ὀαριστῆς συνουσιαστῆς ἔστιν ἐν λόγοις—ἐφοῖτα
οὖν δι' ἐνάτου ἔτους εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον ὁ Μίνως, τὰ μὲν
μαθησόμενος, τὰ δὲ ἀποδειξόμενος ἃ τῆ προτέρᾳ ἐνεετηρίδι
5 ἐμεμαθήκει παρὰ τοῦ Διός. εἰσὶν δὲ οἱ ὑπολαμβάνουσι τὸν
ὀαριστὴν συμπίτην καὶ συμπαιστὴν εἶναι τοῦ Διός, ἀλλὰ
τῷδε ἂν τις τεκμηρίῳ χρῶτο ὅτι οὐδὲν λέγουσιν οἱ οὕτως
320 ὑπολαμβάνοντες· πολλῶν γὰρ οὕτων ἀνθρώπων καὶ Ἑλ-

b 5 κνωσὸς Λ F b 6 ἐννέωρος Α: ἐννέωρος F (et infra d 9)
c 4 παγκάλῃ Α: παγκάλῃς F c 5 λέγει F: λέγοι Α μίνων Α: μίνω
F d 1 νεκυία F: νεκυεῖα Α d 3 ραδάμανθυν alterum Α: om. F
δικάζοντα πεποίηκεν Α: πεποίηκε δικάζοντα F d 5 ÷ ἀπάντων Α:
πάντων F d 9 ὁ ὀαριστῆς F (et mox) e 4 προτέρᾳ F: προτεραιᾳ Α
e 5 ἐμεμαθήκει Α: μεμάθηκε F

λήνων καὶ βαρβάρων, οὐκ ἔστιν οὔτινες ἀπέχονται συμποσίων
καὶ ταύτης τῆς παιδείας, οὗ ἔστιν οἶνος, ἄλλοι ἢ Κρήτες καὶ
Λακεδαιμόνιοι δεύτεροι, μαθόντες παρὰ Κρητῶν. ἐν Κρήτῃ
δὲ εἷς οὗτός ἐστι τῶν ἄλλων νόμων οὗς Μίνως ἔθηκε, μὴ 5
συμπίνειν ἀλλήλοις εἰς μέθην. καίτοι δηλοῖν ὅτι ἂ ἐνόμιζεν
καλὰ εἶναι, ταῦτα νόμιμα ἔθηκεν καὶ τοῖς αὐτοῦ πολίταις.
οὐ γάρ που, ὥσπερ γε φαῦλος ἄνθρωπος, ὁ Μίνως ἐνόμιζεν b
μὲν ἕτερα, ἐποίει δὲ ἄλλα παρ' ἂ ἐνόμιζεν· ἀλλὰ ἦν αὕτη
ἡ συνουσία ὥσπερ ἐγὼ λέγω, διὰ λόγων ἐπὶ παιδείᾳ εἰς
ἀρετὴν. ὅθεν δὴ καὶ τοὺς νόμους τούτους ἔθηκε τοῖς αὐτοῦ
πολίταις, δι' οὗς ἢ τε Κρήτη τὸν πάντα χρόνον εὐδαιμονεῖ 5
καὶ Λακεδαίμων, ἀφ' οὗ ἤρξατο τούτοις χρῆσθαι, ἅτε θεοὶς
οὔσιν.

Ῥαδάμανθος δὲ ἀγαθὸς μὲν ἦν ἀνὴρ· ἐπεπαίδευτο γὰρ
ὑπὸ τοῦ Μίνω. ἐπεπαίδευτο μέντοι οὐχ ὅλην τὴν βασιλικὴν c
τέχνην, ἀλλ' ὑπηρεσίαν τῇ βασιλικῇ, ὅσον ἐπιστατεῖν ἐν
τοῖς δικαστηρίοις· ὅθεν καὶ δικαστὴς ἀγαθὸς ἐλέχθη εἶναι.
ρομοφύλακι γὰρ αὐτῷ ἐχρήτη ὁ Μίνως κατὰ τὸ ἄστυ, τὰ δὲ
κατὰ τὴν ἄλλην Κρήτην τῷ Τάλῳ. ὁ γὰρ Τάλως τρις 5
περιήει τοῦ ἐνιαυτοῦ κατὰ τὰς κώμας, φυλάττων τοὺς νόμους
ἐν αὐταῖς, ἐν χαλκοῖς γραμματείοις ἔχων γεγραμμένους τοὺς
νόμους, ὅθεν χαλκοῦς ἐκλήθη. εἶρηκε δὲ καὶ Ἰσιόδδος ἀδελφὰ
τούτων εἰς τὸν Μίνω. μνησθεῖς γὰρ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος d
φησί—

ὃς βασιλεύτατος γένητο θνητῶν βασιλῆων,
καὶ πλείστων ἤμασσε περικτιόνων ἀνθρώπων,

Ζηϊδὸς ἔχων σκῆπτρον· τῷ καὶ πολέων βασίλευεν. 5

καὶ οὗτος λέγει τὸ τοῦ Διὸς σκῆπτρον οὐδὲν ἄλλο ἢ τὴν
παιδείαν τὴν τοῦ Διός, ἣ εὐθύνε τὴν Κρήτην.

a 3 οὗ A : οὗτ' F b 3 ἐγὼ A : om. F παιδεία A : παιδείαις
F c 1 μίνω A : μίνως F c 5 τάλῳ Λ (sed λ in ras.) :
τᾶλλω F τάλως A : τᾶλλως F c 7 γραμματείοις A : γραμ-
ματίοις F d 3 γένητο Λ : γένοιτο F βασιλῆων A : βασι-
λειῶν F

ΕΤ. Διὰ τί οὖν ποτε, ὦ Σώκρατες, αὕτη ἡ φήμη κατε-
e σκέδασται τοῦ Μίνω ὡς ἀπαιδεύτου τινὸς καὶ χαλεποῦ ὄντος;

ΣΩ. Δι' ὃ καὶ σύ, ὦ βέλτιστε, ἐὰν σωφρονῆς, εὐλαβήσῃ.
καὶ ἄλλος πᾶς ἀνὴρ ὅτῳ μέλει τοῦ εὐδόκιμον εἶναι, μηδέποτε
ἀπεχθάνεσθαι ἀνδρὶ ποιητικῷ μηδενί. οἱ γὰρ ποιηταὶ μέγα
5 δύνανται εἰς δόξαν, ἐφ' ὀπότερα ἂν ποιῶσω εἰς τοὺς ἀνθρώ-
πους, ἢ εὐλογοῦντες ἢ κακηγοροῦντες. ὁ δὲ καὶ ἐξήμαρτεν
ὁ Μίνως, πολεμήσας τῆδε τῇ πόλει, ἐν ἣ ἄλλη τε πολλή
σοφία ἐστὶ καὶ ποιηταὶ παντοδαποὶ τῆς τε ἄλλης ποιήσεως
321 καὶ τραγωδίας. ἡ δὲ τραγωδία ἐστὶν παλαιὸν ἐνθάδε, οὐχ
ὡς οἴονται ἀπὸ Θέσπιδος ἀρξαμένη οὐδ' ἀπὸ Φρυνίχου, ἀλλ'
εἰ θέλεις ἐννοῆσαι, πάνυ παλαιὸν αὐτὸ εὐρήσεις ὃν τῆσδε
τῆς πόλεως εὖρημα. ἔστιν δὲ τῆς ποιήσεως δημοτερπέστατόν
5 τε καὶ ψυχαγωγικώτατον ἢ τραγωδία· ἐν ἣ δὲ καὶ ἐντείνοντες
ἡμεῖς τὸν Μίνων τιμωρούμεθα ἀνθ' ὧν ἡμᾶς ἠνάγκασε τοὺς
δασμοὺς τελεῖν ἐκείνους. τοῦτο οὖν ἐξήμαρτεν ὁ Μίνως,
ἀπεχθόμενος ἡμῖν, ὅθεν δὴ, ὃ σὺ ἐρωτᾷς, κακοδοξότερος
b γέγονεν. ἐπεὶ ὅτι γε ἀγαθὸς ἦν καὶ νόμιμος, ὅπερ καὶ ἐν τοῖς
πρόσθεν ἐλέγομεν, νομὸς ἀγαθός, τοῦτο μέγιστον σημεῖον,
ὅτι ἀκίνητοι αὐτοῦ οἱ νόμοι εἰσίν, ἅτε τοῦ ὄντος περὶ πόλεως
οἰκίσεως ἐξευρόντος εὖ τὴν ἀλήθειαν.

5 ΕΤ. Δοκεῖς μοί, ὦ Σώκρατες, εἰκότα τὸν λόγον εἰρηκέναι.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ ἐγὼ ἀληθῆ λέγω, δοκουσί σοι παλαι-
οτάτοις Κρήτες οἱ Μίνω καὶ Ῥαδαμάνθους πολῖται νόμοις
χρηῖσθαι;

ΕΤ. Φαίνονται.

10 ΣΩ. Οὗτοι ἄρα τῶν παλαιῶν ἄριστοι νομοθέται γεγό-
c νασιν, νομῆς τε καὶ ποιμένες ἀνδρῶν, ὥσπερ καὶ Ὅμηρος
ἔφη ποιμένα λαῶν εἶναι τὸν ἀγαθὸν στρατηγόν.

e 2 εὐλαβήσῃ A (sed ηι in ras.): εὐλαβῆς ἢ F e 6 prius ἢ A :
οἰμ. F κακηγοροῦντες F: κατηγοροῦντες A a 2 οἴονται
A: οἶόν τε F a 5 ψυχαγωγικώτατον A: ψυχαγωγιμώτατον F
a 7 δασμοὺς A: δεσμοὺς F b 5 εἰρηκέναι re vera AF b 7 κρήτες
AF: κριταῖς s. v. F μίνως AF ραδαμάνθους A: ραδάμανθους F

ΕΤ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Φέρε δὴ πρὸς Διὸς φιλίου· εἴ τις ἡμᾶς ἔροιτο, ὁ τῷ
σώματι ἀγαθὸς νομοθέτης τε καὶ νομεὺς τί ἐστὶν ταῦτα ἃ 5
διανέμων ἐπὶ τὸ σῶμα βέλτιον αὐτὸ ποιεῖ, εἴπομεν ἂν καλῶς
τε καὶ διὰ βραχέων ἀποκρινόμενοι, ὅτι τροφήν τε καὶ πόρους,
τῇ μὲν αὔξων, τοῖς δὲ γυμνάζων καὶ συνιστὰς τὸ σῶμα αὐτό.

ΕΤ. Ὅρθῶς γε.

ΣΩ. Εἰ οὖν δὴ μετὰ τοῦτο ἔροιτο ἡμᾶς, “Τί δὲ δὴ ποτε d
ἐκεῖνά ἐστὶν, (ἃ) ὁ ἀγαθὸς νομοθέτης τε καὶ νομεὺς διανέμων
ἐπὶ τὴν ψυχὴν βελτίω αὐτὴν ποιεῖ;” τί ἂν ἀποκρινάμενοι
οὐκ ἂν αἰσχυρθεῖμεν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῆς ἡλικίας
αὐτῶν; 5

ΕΤ. Οὐκέτι τοῦτ’ ἔχω εἰπεῖν.

ΣΩ. Ἄλλὰ μέντοι αἰσχρόν γε τῇ ψυχῇ ἡμῶν ἐστὶν
ἐκατέρου, τὰ μὲν ἐν αὐταῖς φαίνεσθαι μὴ εἰδυίας, ἐν οἷς
αὐταῖς ἔνεστι καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ φλαῦρον, τὰ δὲ τοῦ
σώματος καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἐσκέφθαι. 10

C 5 ἀγαθὸς νομοθέτης Λ : νομοθέτης ἀγαθὸς F d 2 & om. A F
 d 4 αὐτῶν F et s. v. A² : om. A τῆς A : ὑπὲρ τῆς F d 8 ἐν
 αὐταῖς A : ἐαυταῖς F d 9 ἀγαθὸν καὶ F et καὶ s. v. A² : ἀγαθὸν Λ
 φλαῦρον A : φαῖρον F